YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTIN MÄÄRÄYS

26 päivänä elokuuta 1996 *

Asiassa T-75/96 R,

Söktaş Pamuk Ve Tarım Ürünlerini DeĞerlendirme Ticaret Ve Sanayi AŞ, turkkilainen yhtiö, kotipaikka Söke/Aydın (Turkki), edustajanaan barrister Izzet M. Sinan, Englannin ja Walesin asianajajayhteisö, asianajotoimisto Morgan, Lewis & Bockiusin, Bryssel, valtuuttamana, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arendt ja Medernach, 8—10 rue Mathias Hardt,

kantajana,

vastaan

Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehinään oikeudellisen yksikön virkamiehet Nicholas Kahn ja Dimitris Triantafyllou, prosessiosoite Luxemburgissa c/o oikeudellisen yksikön virkamies Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg,

vastaajana,

* Oikeudenkäyntikieli: englanti.

jossa kantaja vaatii Kiinan kansantasavallasta, Egyptistä, Intiasta, Indonesiasta, Pakistanista ja Turkista peräisin olevien valkaisemattomien puuvillakankaiden tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta tehdyn ilmoituksen (EYVL 1996 C 50, s. 3) täytäntöönpanon lykkäämistä,

EUROOPAN YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI,

on antanut seuraavan

määräyksen

1 Komissio on vastaanottanut ETY:n puuvilla- ja liitännäistekstiiliteollisuuden komitean (Eurocoton) tekemän valituksen, jossa väitetään, että Kiinan kansantasavallasta, Egyptistä, Intiasta, Indonesiasta, Pakistanista ja Turkista peräisin olevien litteiden valkaisemattomien puuvillakankaiden tuonti tapahtuu polkumyynnillä ja aiheuttaa huomattavaa haittaa yhteisön teollisuudelle; komissio on aloittanut 22.12.1994 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 3283/94 (EYVL L 349, s. 1, jäljempänä asetus N:o 3283/94) 5 artiklan perusteella tutkimuksen.

2 Ilmoitus Kiinan kansantasavallasta, Egyptistä, Intiasta, Indonesiasta, Pakistanista ja Turkista peräisin olevien valkaisemattomien puuvillakankaiden tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* 21.2.1996 (EYVL C 50, s. 3).

3 Söktaş Pamuk Ve Tarım Ürünlerini DeĞerlendirme Ticaret Ve Sanayi AŞ, joka valmistaa ja vie yhteisöön muun muassa sellaisia puuvillakankaita, joiden epäillään olevan polkumyynnin kohteena, on nostanut yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa 20.5.1996 EY:n perustamissopimuksen 173 artiklan neljännen kohdan ja 178 artiklan nojalla kanteen, jossa se vaatii edellä mainittuun 21.2.1996 tehtyyn ilmoitukseen sisältyvän, Kiinan kansantasavallasta, Egyptistä, Intiasta, Indonesiasta, Pakistanista ja Turkista peräisin olevien valkaisemattomien puuvillakankaiden tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta tehdyn "päätöksen" kumoamista ja komission velvoittamista korvaamaan kantajalle riidanalaisella toimella aiheuttamansa vahingon.

4 Kantaja on myös vaatinut ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon samana päivänä EY:n perustamissopimuksen 185 artiklan nojalla jättämässään erillisessä hakemuksessa "riidanalaisen päätöksen täytäntöönpanon lykkäämistä siltä osin kuin se koskee kantajaa, ja Turkkia yleisesti". Komissio on esittänyt kirjalliset huomautuksensa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen kirjaamoon 11.6.1996 jättämässään asiakirjassa. Komissio on esittänyt 30.7.1996 välitoimista päättävän tuomioistuimen pyynnöstä tiettyjä asiakirjoja. Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin on katsonut asiakirjakansiosta ilmenevien seikkojen perusteella, että sillä on käytössään kaikki tarvittavat seikat välitoimia koskevan hakemuksen ratkaisemiseksi, ilman että on tarpeen kuulla sitä ennen asianosaisten suullisia huomautuksia.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

5 Perustamissopimuksen 185 ja 186 artiklan ja Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen perustamisesta 24 päivänä lokakuuta 1988 tehdyn neuvoston päätöksen 88/591/EHTY, ETY, Euratom (EYVL L 319, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna 8.6.1993 tehdyllä neuvoston päätöksellä 93/350/Euratom, EHTY, ETY (EYVL L 144, s. 21) ja 7.3.1994 tehdyllä neuvoston päätöksellä 94/149/EHTY, EY (EYVL L 66, s. 29) 4 artiklan määräysten mukaisesti niitä yhdessä tulkittaessa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin voi määrätä kanteen kohteena olevan säädöksen täytäntöönpanon lykättäväksi tai päättää muista tarpeellisista välitoimista, jos se katsoo, että olosuhteet sitä edellyttävät.

6 Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen työjärjestyksen 104 artiklan 1 kohdassa säädetään, että hakemus täytäntöönpanon lykkäämiseksi otetaan tutkittavaksi ainoastaan, jos hakija on nostanut kanteen tätä säädöstä vastaan ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa. Saman artiklan 2 kohdassa säädetään, että välitoimia koskevissa hakemuksissa on ilmoitettava seikat, joiden vuoksi asia on kiireellinen, sekä ne tosiseikat ja oikeudelliset perusteet, joiden vuoksi vaadittujen välitoimien myöntäminen on ilmeisesti perusteltua. Vaadittujen toimien on oltava väliaikaisia siten, että ne eivät saa vaikuttaa pääasian ratkaisuun (ks. asia T-41/96 R, Bayer V. komissio, presidentin määräys 3.6.1996, Kok. 1996, s. II-381, 13 kohta).

Väite siitä, että pääasian kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat

Asianosaisten väitteet

7 Komissio väittää, että polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamista koskevan pääasian kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat. Se vetoaa ensinnäkin siihen, että kyseinen toimi on valmisteleva toimi, jolla ei vaikuteta selvästi, välittömästi ja peruuttamattomasti kantajan oikeudelliseen asemaan. Tästä syystä kyseistä välitoimia koskevaa hakemusta ei ole syytä tutkia.

8 Komissio kiistää erityisesti kantajan väitteen, jonka mukaan Euroopan talousyhteisön ja Turkin väliseen assosiointisopimukseen liitetyn lisäpöytäkirjan (EYVL 1972 L 293, s. 3) 47 artiklassa (jäljempänä lisäpöytäkirjan 47 artikla tai 47 artikla) polkumyynnin vastaisille toimille asetetut edellytykset eivät täyty tämän asian osalta. Vaikka oletettaisiin, että edellä mainittu väite hyväksyttäisiin, minkä komissio kiistää, kantajan väittämällä seikalla ei siitä huolimatta ole vaikutusta riidanalaisen toimen luonteeseen. Komissio toteaa lisäksi, etteivät Turkin viranomaiset myöskään ole väittäneet komissiolle osoittamissaan, kyseistä polkumyynnin vastaista menettelyä koskevissa kirjeissä, että menettelyn aloittaminen olisi loukannut Turkille 47 artiklan mukaan kuuluvia oikeuksia.

9 Toiseksi komissio toteaa, ettei riitautettu toimi missään tapauksessa koske kantajaa suoraan ja erikseen. Ilmoituksessa polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta mainitaan vain se tuote ja ne maat, joita asia koskee. Siinä ei mainita erityisesti tiettyjä vienti- tai tuontiyrityksiä. Ilmoituksessa ei määritetä kyseisten yritysten lukumäärää eikä identiteettiä menettelyä aloitettaessa, eikä niiden lukumäärää tai identiteettiä voida saada selville ilmoituksen perusteella; kyseinen ilmoitus ei tämän vuoksi täytä yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 106/63 ja 107/63, Töpfer ja Getreide-Import vastaan komissio, 11.7.1965 antamassaan tuomiossa (Kok. 1965, s. 525) määrittämiä edellytyksiä. Tämän lisäksi, vaikka kantaja vaatii polkumyynnin vastaisen menettelyn lykkäämistä siltä osin kuin se koskee "Turkkia yleisesti", kantaja ei väitä missään vaiheessa, että kaikki niiden tuotteiden vienti Turkista, jota tämä menettely koskee, tapahtuisi sen toimesta.

10 Kantaja toteaa välitoimia koskevassa hakemuksessaan, että pääasian kanne voidaan ottaa tutkittavaksi. Kantaja viittaa pääasian kanteessa esittämiinsä väitteisiin. Käsiteltävänä olevassa tapauksessa "päätöksellä" aloittaa polkumyynnin vastainen menettely asetuksen N:o 3283/94 5 artiklan perusteella on oikeudellisia vaikutuksia, koska sillä rikotaan lisäpöytäkirjan 47 artiklassa tarkoitettua menettelyä ja luodaan oikeudellinen perusta väliaikaisten polkumyyntitullien määräämiselle. Kantajalle ei olisi aiheutunut tällaista taloudellista riskiä, jos asiassa olisi noudatettu 47 artiklan mukaista menettelyä tämäntyyppisten riitojen ratkaisemiseksi sovintomenettelyllä. Tämän artiklan perusteella komission olisi pitänyt pyytää assosiointineuvostoa ratkaisemaan asia ja odottaa, että assosiointineuvosto tekee päätöksen kolmen kuukauden kuluessa tai pidättäytyy päätöksen tekemisestä, ennen kuin komissio voi päättää yksipuolisista suojatoimenpiteistä. Riidanalaisesta päätöksestä siis alkaa menettely, jota ilman ei olisi mahdollista tehdä asianosaisten etuihin haitallisesti vaikuttavaa päätöstä. Tällä perusteella päätöksellä saadaan aikaan vastaavia vaikutuksia kuin EY:n perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitetulla menettelyn aloittamista koskevalla päätöksellä valtion tukia koskevassa asiassa.

11 Kantaja esittää tämän näkemyksensä tueksi, että 47 artiklan 1 kohdan mukaan Turkin ja yhteisön väliset polkumyyntiä koskevat ongelmat on ratkaistava niitä molempia edustavassa yhteisessä toimielimessä. Assosiointineuvoston tehtävänä on arvioida, onko kyseessä polkumyynti. Assosiointineuvosto toimii siis komission puolesta ja antaa suosituksia suoraan polkumyyjille sen lopettamiseksi.

12 Lisäpöytäkirjan 47 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa todetaan ainoastaan, että "loukattu osapuoli" voi, annettuaan asiasta tiedon assosiointineuvostolle, toteuttaa suojatoimenpiteitä, jos assosiointineuvosto ei ole kolmen kuukauden kuluessa pyynnön esittämisestä tehnyt päätöstä tai jos 47 artiklan 1 kohdassa tarkoitetusta assosiointineuvoston suositusten antamisesta huolimatta polkumyynti jatkuu.

13 Kantaja toteaa, että lisäpöytäkirjan 47 artiklan 2 kohdan toisen alakohdan mukaan voidaan ainoastaan ottaa väliaikaisesti käyttöön suojatoimenpiteitä, jotka saavat kestää enintään kolme kuukautta pyynnön esittämisestä tai siitä päivästä, jona loukattu osapuoli on toteuttanut yksipuolisia suojatoimenpiteitä assosiointineuvoston suositusten osoittauduttua tehottomiksi, kunhan assosiointineuvostolle on annettu asiasta tieto.

14 Käsiteltävänä olevassa asiassa komissio on kantajan mukaan jättänyt noudattamatta 47 artiklan 1 kohdan määräyksiä, kun se ei ole tehnyt ennalta pyyntöä assosiointineuvostolle. Viimeksi mainitun saama tieto ei vastaa kantajan mukaan menettelyn aloittamisen jälkeen 47 artiklan määräyksiä. EU—Turkki-tulliliiton sekakomitean 19.2.1996 pidetystä kokouspöytäkirjasta (kanteen liite 8) käy käsiteltävänä olevassa asiassa kantajan mukaan ilmi, että Turkki ei hyväksy komission tulkintaa 47 artiklasta.

15 Näissä olosuhteissa assosiointineuvostolla ei ole ollut mahdollisuutta toimia estääkseen asian käsittelyä tuomioistuinteitse. Sen ainoana mahdollisuutena on kantajan mukaan lykätä 47 artiklan 3 kohdan mukaisesti väliaikaisen polkumyyntitullin määräämistä ja odottaa tämän saman artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen suositusten antamista. Kantaja toteaa, että on kuitenkin hyvin epätodennäköistä, että tällaista päätöstä tehtäisiin, koska yhteisön pitäisi tällöin komission edustamana hyväksyä lykkäyspäätös assosiointineuvostossa.

Välitoimista päättävän tuomioistuimen arviointi asiasta

16 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan pääasian kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä ei voida periaatteessa tutkia välitoimimenettelyssä, sillä tämä voisi vaikuttaa ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen pääasian ratkaisuun. Pääasian tutkittavaksi ottamisen edellytyksiä on tarkasteltava vasta pääasian kanteen käsittelyn yhteydessä, paitsi tapauksessa, jossa on ilmeistä, että kanteen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat (ks. asia T-219/95 R, Danielsson ym. v. komissio, presidentin määräys 22.12.1995, Kok. 1995, s. II-3051, 58 kohta).

17 Tämän vuoksi välitoimista päättävän tuomioistuimen on selvitettävä käsiteltävänä olevassa asiassa ensin, onko pääasian vaatimus siitä, että Kiinan kansantasavallasta, Egyptistä, Intiasta, Indonesiasta, Pakistanista ja Turkista peräisin olevien valkaisemattomien puuvillakankaiden tuontia koskevan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta tehty komission "päätös" kumotaan, selvästi jätettävä tutkimatta, kuten komissio väittää.

18 On selvitettävä erityisesti, onko ilmeistä, että tämän kumoamisvaatimuksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset, jotka liittyvät riidanalaisen toimen luonteeseen, täyttyvät.

19 Vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan sellaiset toimet, joilla on sitovia oikeudellisia vaikutuksia kantajan etuihin siksi, että ne voivat muuttaa ilmeisellä tavalla hänen oikeudellista asemaansa, ovat perustamissopimuksen 173 artiklan mukaisia toimia tai päätöksiä, joista voidaan nostaa kumoamiskanne. On todettava, että useassa vaiheessa laadittavat toimet tai päätökset ovat toimia, joista voidaan nostaa kanne periaatteessa vain silloin, kun niillä vahvistetaan lopullisesti toimielimen kanta tämän menettelyn päättyessä, mikä ei koske väliaikaisia toimenpiteitä, joiden tavoitteena on valmistella lopullista päätöstä (ks. erityisesti asia 60/81, IBM v. komissio, tuomio 11.11.1981, Kok. 1981, s. 2639, 8—12 kohta ja asia T-134/95, Dysan Magnetics ja Review Magnetics v. komissio, määräys 14.3.1996, Kok. 1996, s. II-181, 20 kohta).

20 Käsiteltävänä olevassa asiassa välitoimista päättävän tuomioistuimen on arvioitava, onko riidanalaisella toimella ilmeisesti sellaisia oikeudellisia vaikutuksia, jotka voivat vaikuttaa kantajan etuihin, vai onko se vain valmisteleva toimi, jonka lainvastaisuuteen voidaan vedota lopullista päätöstä vastaan nostetun kanteen yhteydessä.

21 Näyttää siltä, ettei voida hyväksyä kantajan sitä näkemystä, jonka mukaan polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisella asetuksen N:o 3283/94 5 artiklan perusteella on peruuttamattomia vaikutuksia, koska menettelyn aloittamisen vuoksi lisäpöytäkirjan 47 artiklassa tarkoitettu riitojen ratkaiseminen sovintomenettelyllä ei ole mahdollista, ja sen vuoksi sille, jota asia koskee, voidaan määrätä väliaikaisia polkumyyntitulleja.

22 Menettelyn tässä vaiheessa ei näytä siltä, että asetuksen N:o 3283/94 5 artiklan perusteella aloitetun polkumyynnin vastaisen menettelyn vaikutuksena olisi, että kantaja menettäisi mahdollisuuden saada riita ratkaistuksi lisäpöytäkirjan 47 artiklassa määriteltyjen menettelytapojen mukaisesti.

23 Lisäpöytäkirjan 47 artiklan säännösten lyhyen tutkimisen perusteella näyttää siltä, ettei tämän artiklan tarkoituksena ole sulkea pois erityisesti yhteisön kaupan suojelua koskevien säännösten soveltamista, vaan täydentää niiden toteuttamistapoja. Näyttääkin ilmeisesti siltä, ettei tässä artiklassa aseteta yhteisölle mitään erityisedellytyksiä polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamiseksi, assosiointineuvostolle tiedottamista lukuun ottamatta. Lisäpöytäkirjan 47 artiklassa asetetaan yhteisön toimille tiettyjä lisäedellytyksiä vasta menettelyn myöhemmässä vaiheessa. Vaikka nimittäin 47 artiklan 1 kohdassa todetaan, että assosiointineuvosto voi antaa suosituksia polkumyyjille, jos assosiointineuvosto katsoo assosiointisopimuksen loukatun sopimuspuolen vaatimuksesta, että yhteisön ja Turkin välisissä suhteissa harjoitetaan polkumyyntiä, 47 artiklan 2 kohdan ensimmäisessä alakohdassa edellytetään ainoastaan, että loukattu sopimuspuoli — tässä tapauksessa yhteisö — antaa asiasta tiedon assosiointineuvostolle, jos se aikoo määrätä kaupan suojelua koskevan säännöksen soveltamisesta, josta voidaan määrätä vain, jos assosiointineuvosto ei anna kolmen kuukauden kuluessa pyynnön esittämisestä kyseisille yrityksille suosituksia kyseisten polkumyyntimenettelyjen lopettamiseksi tai jos

polkumyyntimenettelyt jatkuvat näistä suosituksista huolimatta. Tämän lisäksi 47 artiklan 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetään nimenomaisesti, että assosiointisopimuksen sopimuspuoli voi ottaa väliaikaisesti käyttöön polkumyyntitulleja turvaamistoimina ilmoitettuaan tästä assosiointineuvostolle.

24 Tätä 47 artiklan tulkintaa näyttää tukevan tulliliiton viimeisen vaiheen aloittamisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 tehdyn EY—Turkki-assosiointineuvoston päätöksen N:o 1/95 (EYVL 1996 L 35, s. 1) IV luvun III jakso, joka koskee kaupan suojelua koskevia säännöksiä. Tämän jakson 44—46 artiklan perusteella assosiointisopimuksen sopimuspuolilla säilyy ilmeisesti toimivalta soveltaa omia kaupan suojelua koskevia säännöksiä, ellei edellä mainituista lisäpöytäkirjan 47 artiklan määräyksissä vahvistetuista yksityiskohtaisista soveltamissäännöistä muuta johdu.

25 Tässä asiassa komissio on kuitenkin ilmoittanut Eurocotonin sille 8.1.1996 tekemästä valituksesta assosiointineuvostolle 18.1.1996 päivätyllä kirjeellä, joka on liitetty tämän asian asiakirjakansioon välitoimista päättävän tuomioistuimen pyynnöstä. Lisäksi komissio on ilmoittanut assosiointineuvostolle 47 artiklan mukaisesti 23.2.1996 päivätyllä kirjeellään, johon oli liitetty valituksesta jäljennös, joka ei ollut luottamuksellinen, ja jonka komissio on samoin esittänyt välitoimista päättävän tuomioistuimen pyynnöstä; polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta, mistä julkaistiin ilmoitus 21.2.1996 *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*. Noudatettu menettely näyttää näin ollen olevan lisäpöytäkirjan 47 artiklan säännösten mukainen. Tässä tapauksessa asetuksen N:o 3283/94 perusteella tapahtuneen polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisen tarkoituksena näyttää olleen ilmeisesti se, että komissio voi tehdä tarvittavia tutkimuksia voidakseen päättää niiden perusteella myöhemmin joko menettelyn päättämisestä tai päinvastoin sen jatkamisesta, jolloin komissio määrää väliaikaisten toimenpiteiden toteuttamisesta ja ehdottaa neuvostolle lopullisten toimenpiteiden toteuttamisesta 47 artiklan määräysten mukaisesti.

26 Näiden seikkojen perusteella riidanalainen toimi, joka on toteutettu menettelyn alkuvaiheessa, ei näytä olevan luonteeltaan sellainen, että se voisi estää tarvittaessa assosiointineuvoston mahdollisen puuttumisen lisäpöytäkirjan 47 artiklan perusteella asiaan, erityisesti tapauksessa, jossa komissio aikoo päättää väliaikaisista toimenpiteistä tai ehdottaa neuvostolle, että se päättäisi lopullisista toimenpiteistä.

27 Tästä syystä kantajan perustelu, jonka mukaan kyseisen polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamista koskevan ilmoituksen vaikutuksena olisi sulkea pois assosiointineuvoston mahdollisuus puuttua asiaan 47 artiklassa määrätyin edellytyksin, on ilmeisesti perusteeton.

28 Tämän lisäksi on muistutettava siitä, että polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamista koskeva päätös, toisin kuin perustamissopimuksen 93 artiklan 2 kohdassa tarkoitetun, valtion tukia koskevan menettelyn aloittamista koskeva päätös, johon kantaja vertaa ensiksi mainittua päätöstä, ei voi vaikuttaa välittömästi ja peruuttamattomasti kyseisten yritysten oikeudelliseen asemaan. Menettelyn aloittaminen ei johda automaattisesti polkumyyntitullien määräämiseen, ja asetuksen N:o 3283/94 9 artiklan mukaisesti menettely voidaan päättää ilman toimenpiteistä määräämistä. Lisäksi polkumyyntiä koskevan tutkimuksen kohteena olevia yrityksiä ei pakoteta muuttamaan kauppatapojaan menettelyn aloittamisen vuoksi, eikä niitä voida pakottaa toimimaan yhteistyössä tutkimuksen tekemiseksi (ks. em. asia Dysan Magnetics ja Review Magnetics v. komissio, määräys 14.3.1996, 22—28 kohta).

29 Edellä esityn perusteella kyseisen polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittaminen on joka tapauksessa tämän asian osalta ilmeisesti valmisteleva toimi, jonka mahdolliseen lainvastaisuuteen voidaan vedota vasta lopullista päätöstä vastaan mahdollisesti esitetyn kanteen yhteydessä, mikä varmistaa tyydyttävällä tavalla kantajan oikeuksien turvaamisen.

30 Riidanalainen toimi ei siis ole ilmeisestikään perustamissopimuksen 173 artiklassa tarkoitettu päätös, jota vastaan voidaan nostaa kumoamiskanne. Pääasiassa esitetyn, tätä toimea koskevan kumoamisvaatimuksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset siis selvästi puuttuvat tässä vaiheessa, ilman että on tarpeen tutkia, koskeeko riidanalainen toimi kantajaa suoraan ja erikseen.

31 Mitä sitten tulee pääasiassa esitettyyn vaatimukseen kantajalle polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta aiheutuneen vahingon korvaamisesta, riittää kun todetaan, että vakiintuneen oikeuskäytännön mukaan tämän vaatimuksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset puuttuvat ilmeisesti sillä perusteella, että lainvastai-

seksi väitetyllä, vahinkoa aiheuttaneella toimella ei ole oikeudellisia vaikutuksia, kuten käy ilmi edellä esitetystä (ks. erityisesti asia C-117/91, Bosman v. komissio, määräys 4.10.1991, Kok. 1991, s. I-4837, 20 kohta). Tämän lisäksi on joka tapauksessa ilmeistä, että tämän vaatimuksen tutkittavaksi ottamisen edellytykset selvästi puuttuvat, koska kantaja ei esitä mitään selvitystä sen vahingon laadusta tai laajuudesta, jota kyseisestä polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamisesta olisi aiheutunut tai voisi aiheutua hänelle.

32 Tämän vuoksi tämä välitoimia koskeva hakemus on hylättävä.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN ENSIMMÄISEN OIKEUSASTEEN TUOMIOISTUIMEN PRESIDENTTI

on määrännyt seuraavaa:

1) Välitoimia koskeva hakemus hylätään.

2) Oikeudenkäyntikuluista päätetään myöhemmin.

Annettiin Luxemburgissa 26 päivänä elokuuta 1996.

H. Jung — kirjaaja

A. Saggio — presidentti